

شهربانو

۲۷ شهریور ۱۴۰۱
۲۷ شهریور ۱۴۴۴ شماره ۳۹۱

(۸)

ضمیمه روزنامه شهرآرا

صاحب امتیاز:

شهرداری مشهد

مدیرمسئول:

سیدمیتهم موسوی مهر

سردبیر:

سید سجاد طلوع هاشمی

مسئول ضمانت:

ارژنگ حاتمی

دبیر ضمیمه:

حمیده وحیدی

صفحه آرای و گرافیک:

حامد خاکپور

مواجهه زندگی با فروچاله‌های ناتمام

رمانی که به مسائل دختر امروز می‌پردازد

رمان «فروچاله» به قلم زینب حبیبی در سال ۱۴۰۱ از سوی انتشارات نیماژ در ۱۲۴ صفحه به انتشار رسیده است. زینب حبیبی متولد ۱۳۶۶ داستان‌نویس جوان و جسور ایرانی است که در رمان هایش رویکردی انسان‌محور به وقایع اجتماعی دارد. او که در حوزه علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی تحصیل کرده است بدون شرکت در کلاس‌های آموزش داستان‌نویسی به حق خوش‌درخشیده و باتلفیق واقعیت و خیال، داستان‌هایی جذاب و باورپذیر از آدم‌ها و جامعه امروز روایت می‌کند. قبل از رمان «فروچاله» وی رمان «مرز و حد» را در کارنامه خود دارد که در سال ۱۳۹۷ با همکاری نشر نیماژ منتشر کرده و تاکنون به چاپ سوم رسیده است.

حبیبی در اثر تازه‌اش شخصیتی را شکل می‌دهد که نظیرش را در داستان فارسی کمتر دیده‌ایم، دختری درگیر با اندیشه‌های عمیق که مسائل سطحی دوره‌اش کرده‌اند و رهایش نمی‌کنند. منیره، شخصیت مرکزی رمان «فروچاله»، نمی‌تواند به راحتی با روند زندگی کنار بیاید. او دختری است تنها و غریب با ذهنی درگیر مسائل به نسبت پیچیده که همواره راوی داستان را به چالش می‌کشد، دختری شهرستانی در تهرانی که وجود او را به رسمیت نمی‌شناسد، پایتخت شلوغ و بی‌رحمی که در قامت صاحب بوتیک پولش را می‌خواهد. منیره پول ندارد و فرصتش برای به دست آوردن آن، چندان زیاد نیست.

«فروچاله» روایتی است از چالش‌های یک دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی که از خوزستان به تهران آمده و حالا با پیچیدگی‌ها و بی‌رحمی‌های زندگی در تهران روبه‌روست. یک اشتباه در محاسبه اعداد گره اصلی داستان را به وجود می‌آورد و تصمیم‌های پیامد آن، در مجموع، به صورت خلاصه می‌توان گفت رمان «فروچاله» اشاره‌ای است به «نیست»‌های یافته‌شده، پس از جست‌وجوهای بی‌شمار.

پاسخ به پرسش‌های حقوقی

در این ستون به پرسش‌های حقوقی مخاطبان عزیز که با پیامک یا تلفن ثبت شده باشد پاسخ داده می‌شود. مخاطبان گرامی می‌توانند برای اطلاع بیشتر، با روابط عمومی شهرآرا به شماره ۳۷۲۸۸۸۸۱ تماس بگیرند یا به شماره پیامک ۳۰۰۷۲۸۹ پیام دهند.

زهره شوشتری
کارشناس حقوقی

چرا روند دادرسی در دادگاه‌ها تا این اندازه هزینه‌بردار شده است؟ در دادگاه خانواده برای هر مسئله‌ای باید هزینه پرداخت کرد و از کار ماند. مثلاً اینکه می‌خواهند به موضوع دیدن آخر هفته بچه بپردازند و به مشکل خورده‌اند، دوباره باید شکایت کنند. در صورتی که بعضی موضوعات در راستای هم هستند. یا اینکه چرا مهریه را مدام باید بررسی کرد؟ راهکار چیست؟

قطعاً این یکی از مشکلات عمومی است که راهکار سختی ندارد و امکان طرح خواسته‌های متعدد که ارتباط کامل با هم داشته باشند و دادگاه بتواند ضمن یک دادرسی به آن‌ها رسیدگی کند، در یک دادخواست وجود دارد. در غیر این صورت، حتی اگر در یک دادخواست خواسته‌های متفاوت مطرح شود، خواسته‌ها تفکیک و به هر یک جداگانه رسیدگی می‌شود. درباره هزینه‌های دادرسی نیز هزینه هر خواسته به صورت جداگانه محاسبه می‌شود.

از همسر به خاطر جهیزیه که از خانه برده شکایت کردم و محکوم به پرداختن عین یا قیمت شده است. می‌خواستم بدانم اگر عین جهیزیه را ندهد، قیمت وسایل که سال ۹۴ خریده‌ام به نرخ همان زمان حساب می‌شود یا به حساب امسال. همین طور ممکن است که رأی تا آخر سال به طول بینجامد و اصولاً قیمت وسایل ثابتی ندارد.

زوج باید عین جهیزیه را مسترد کند و اگر جهیزیه تلف شده است، مسئول پرداخت قیمت آن است. منظور از قیمت، قیمت زمان تلف خواهد بود.

عاطفه رنگامیز طوسی

کارشناس ارشد ادبیات

کوثر

شاعری که پرورده اهل سخن است

آرزو نصیری شاعری که معلم بالفطره است. او بهتر از هر معلمی می‌داند کلمات چه تأثیری بر زندگی دانش‌آموزان دارد. او متولد ۱۳۵۰ در مشهد است و کارشناسی ارشد تاریخ و تمدن ملل اسلامی دارد. از گذشته تا امروز، شعر و تدریس در زندگی شخصی و اجتماعی او نقش پررنگ و تأثیرگذاری داشته است. او توانسته است با علاقه و دقت نظر مخصوص به خودش در شاعری و معلمی موفق و خوش‌نام باشد. خودش می‌گوید که ۲۲ سال سابقه تدریس در رشته عربی، دینی و قرآن در مقطع متوسطه اول دارد که حدود بیست سال آن را در مناطق محروم خدمت کرده است و در حال حاضر در ناحیه ۶ آموزش و پرورش

مشهد با افتخار و امید در کنار دانش‌آموزان نوجوان دختر است. عشق و مهر بی‌اندازه‌ای که به دانش‌آموزانش دارد از لایه‌لای صحبت‌های همیشگی‌اش پیدا است. دغدغه‌های تربیتی و اخلاقی آرزو نصیری برای نوجوانان به عنوان کسی که در عرصه ادبیات و فرهنگ شهر مشهد فعال است بسیار قابل احترام و ستودنی است. او اهل مطالعه، دلسوز، پرتلاش، متعهد و مسئولیت‌پذیر است. در سال ۱۳۸۹ کتاب «کاربرد رسانه: آموزش با روش‌های نوین درس عربی در مقطع راهنمایی» از او از سوی انتشارات ضریح آفتاب به چاپ رسیده است. او زندگی شاعرانه ساده و آرامی دارد و در جمع شاعران خراسانی همواره از خلق و خوی مهربان و آداب‌دانی‌اش به نیکی یاد می‌شود.

آرزو نصیری از نوجوانی به شعر روی آورده است و به طور جدی‌تر از سال ۱۳۷۰ در جلسات شعر حوزه هنری، جلسات شعر اداره ارشاد، جلسات شعر رضوی، نگارخانه رضوان و سایر جلسات شرکت فعال داشته و محضر استادان و پیش‌کسوتان بزرگی در شعر خراسان همچون استاد ذبیح‌الله صاحبکار، استاد محمد قهرمان و استاد کمال را درک کرده است. او در سوگ استاد ذبیح‌الله صاحبکار چنین سروده است:

گل‌ها همه رفتند از این باغ و چمن ماند
داغی به دل سوخته اهل سخن ماند
می‌خواستم از خویش غباری بتکانم
با رفتن تو خستگی راه به تن ماند
چون غنچه به چشم خویش شبنم دارد
اندازه آسمان دلم غم دارد
پروانه و شمع گرچه گرد آمده‌اند
این جمع گلی به نام تو کم دارد

نصیری در جشنواره شعر رضوی و جشنواره امام رضا^(ع) که مرکز آفرینش‌های آستان قدس رضوی برگزار می‌کند جزو شاعران برگزیده بوده است.

او به شعر کلاسیک علاقه مند و پایبند است و در قالب‌های غزل، رباعی و... شعرهای بسیاری سروده است. نصیری غزل‌سرایی نکته‌سنج و سرشار از ذوق و عاطفه است. صمیمیت، اندیشه‌روشن، توجه به مضامین ارزشمند انسانی اجتماعی و دینی هم چنین احساس و تخیل لطیف و شاعرانه ویژگی بارز همه شعرهای این شاعر است. او در شعر ساده و به دور از تکلف حرف خود را می‌زند و نگاه موشکافانه خودش را به زندگی و جهان پیرامونش دارد و توانسته است در میان شاعران هم دوره‌اش زبان و سبک سرایش مخصوص به خودش را داشته باشد.

در پایان، کمی به هم در حال و هوای شعرهای زیبای این شاعر خوب مشهدی قدم بزنیم.

به احساس خودم می‌بالم

گل به رقص آمده در معجزه پیرهنم
جشن نوروز مصادف شده با آمدنم
خود ستایی نشود این همه بی‌ربطه نیست
شاید این غنچه که در باغچه روییده منم
مثل بلبل که لب چشمه به حرف آمده است
بی‌جهت نیست که پرورده اهل سخنم
مثل پروانه به احساس خودم می‌بالم
شمع دل سوخته در راه همین انجمنم
چون کلافم که در این واقعه سرگردان است
من به هر ثانیه مشغول غزل بافتنم
از کجا آمده‌ام آمدنم بهر چه بود؟
قطره‌ام منتظر فرصت دریا شدنم